

Το ελληνικό δαιμόνιο κτύπησε! Αυτή την φορά με το να "βαπτίζει" οικισμούς στάσιμους και να παρέχει την δυνατότητα μετατροπής σε άρτια και οικοδομήσιμα οικοπέδων που μέχρι την αλλαγή είχαν πολύ αυστηρούς όρους και προϋποθέσεις δόμησης. Όλα άρχισαν το 1985 όταν με προεδρικό διάταγμα καθορίστηκε ο συσχετισμός των καθοριζόμενων ορίων των οικισμών ανάλογα με τη θέση του οικισμού στον ευρύτερο χώρο (οικισμοί περιαστικοί, παραλιακοί, απομακρυσμένοι κ.λπ.), το μέγεθος, τη δυναμικότητά του κ.λπ. Απο τι γενικές και αυστηρές αυτές διατάξεις εξαιρέθηκε μία κατηγορία οικισμών που χαρακτηρίζονται ως "στάσιμοι". Πρόκειται για οικισμούς ορεινούς, απομακρυσμένους και δημογραφικά φθίνοντες. Στους οικισμούς αυτού παρασχέθηκε από την πολιτεία η δυνατότητα "χαλαρής" οριοθέτησης σε περιοχή κυκλικού δίσκου ακτίνας 800μ. από το κέντρο τους, επιδιώκοντας, προφανώς, την οικιστική τους αναζωογόνηση. Και απο εκεί αρχίζει την παρέμβαση του το ελληνικό δαιμόνιο αφού διαπιστώθηκε ότι σε τη χώρα, ότι έγινε καταχρηστική εφαρμογή της σχετικής διάταξης. Έτσι, οριοθετήθηκαν ως "στάσιμοι – απομακρυσμένοι" οικισμοί (με ακτίνα 800μ. και κατά συνέπεια αρτιότητα 500τ.μ.) και οικισμοί που δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις όπως για παράδειγμα οικισμοί με εκτάσεις υψηλής γεωργοκτηνοτροφικής παραγωγικότητας. Αν και ο νομοθέτης προέβλεπε τη χρήση κρατών στην πραγματικότητα υπεύθυνες ήταν οις κατά τόπους Νομαρχιακές Επιτροπές Χωροταξίας & Περιβάλλοντος του Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων που γνωμοδοτούν σχετικά. Αυτό όμως στη πράξη αποδείχτηκε ανέφικτο, αφού απαιτεί καθημερινές αυτοψίες δεκάδων ανάλογων ανά τη χώρα πολυμελών επιτροπών, αποκλειστικής με το αντικείμενο αυτό απασχόλησης, που θα επισκέπτονται τα εντός των οικισμών αυτών προς ανοικοδόμηση οικοπέδα. Έτσι, η σχετική διάταξη παραμένει ανενεργή με συνακόλουθες επιπτώσεις την απώλεια και οικοπεδοποίηση χιλιάδων στρεμμάτων γαιών υψηλής παραγωγικότητας.